

Leilighed tillige at fremdrage Spørgsmaalet om Obdefundsdaemningen iftedetfor Anlaeg af en Bro over dette Sund. Jeg anser det for rigtigt, uden iøvrigt vidtløftig at gaa ind paa Spørgsmaalet om Anlaeg af en Dæmning over Sundet, i Korthed at tilbagefalde i det høie Thinges Erindring, hvad der allerede er foregaaet tidligere fra selve Indenrigsministeriets Side med Hensyn til Anlaeg af denne Dæmning. I saa Henseende tillader jeg mig at tilbagefalde i ærede Medlemmers Erindring, hvorledes Ministerialtinden fra 1871 i Nr. 36 indeholder en officiel Meddelelse fra det nævnte Ministerium om Udfaldet af nogle Undersøgelser, der ere foretagne i Anledning af et til Indenrigsministeriet indkommet Andragende om Opførelse af en Dæmning over Limfjorden ved Obdefund. Disse Meddelelser findes som sagt i Ministerialtinden fra 1871 B. Side 353 ff., forsaavidt ærede Medlemmer maatte ønske at gjøre sig bekendte dermed. Jeg skal kortelig tillade mig at fremskille de Resultater, som Ministeriet kommer til efter i saa Henseende at have anstillet Undersøgelser, idet jeg stadigt gaar ud fra selve den Meddelelse, som findes i Ministerialtinden. Ministeriet begynder med at erklære, at det „strax forekom Ministeriet libet sandsynligt“, at der nogensinde for Moor kunde blive Tale om at gennemføre et saadant Projekt“. Smidlertid formente Ministeriet dog, at man burde paa Grund af det fremkomne Andragende lade Forholdene undersøge, og der udgif i saa Henseende fornøden Ordre til den fungerende Vandbygningsdirektør og en ham underordnet Ingenieur, og en foreløbig Plan fremkom, og ifterat denne Plan kortelig er gennemgaaet i Ministeriets Meddelelse, hedder det videre, at Ministeriet maa formene, at et saadant Anlaeg i ethvert Fald vilde blive et meget vanskeligt og kostbart Foretagende, og Ministeriet udtaler, at Opførelsen af en saadan Dæmning over Obdefund vil bevirke, som det udtrykkelig hedder i Ministeriets Meddelelse, „en pludselig og fuldstændig Forrykkelse af de bestaaende Forhold og Tilstande i Limfjorden“. Ministeriet tilføjer endvidere, at der, efter hvad der nu foreligger, snarere er Sandsynlighed for, at Dæmningen vil gjøre mere Skade end Gavn. Saaledes stod Ministeriet i 1871 ifterat have anstillet disse Undersøgelser. Jeg maa antage, at det ærede Ministerium, som nu synes at være tilbøielig til at lade Sagen tage under fornøjet Overveelse, at Ministeriet, gjentager jeg, maa have modtaget nye Oplysninger og Meddelelser, denne Sag vedrørende, da ellers Ministeriet har en Betænkning i Genhold til de Undersøgelser, det selv har ladet anstille, at holde sig til, og saaledes paa en vis Maade allerede i 1871 har taget en foreløbig Beslutning. Men, som sagt, jeg tvivler ikke paa, at den høitærede Indenrigsminister har vægtige Grunde til paany at lade Sagen undersøge, og det skal glæde

mig at erfare heri Thinget, hvilke nye Momenter der saaledes er kommet frem til Ministeren. Ministeriet har imidlertid i den foreliggende Meddelelse af 1871 draget endnu flere Slutninger og gjort endnu flere Betragtninger gjældende. Det hedder saaledes med Hensyn til de Klager og Fordringer, som ere fremkomne fra Beboerne Ost for Obdefund, at Ministeriet „med Sikkerhed af, hvad der foreligger, kan udlede, at den af Andragerne fremsatte Paaastand angaaende Stærrelsen af de ved Oversvømmelser allerede ødelagte Arealer er i høi Grad overdreven“; det er Ministeriets egen Meddelelse, hvis Ordlyd jeg her citerer. Dernæst gaar Ministeriet over til at undersøge, hvorledes Forholdene ville stille sig med Hensyn til de Egne af Limfjorden, der ligge Best for Obdefund, og kommer her til det Resultat, at det vistnok vil være forbundet med betydelig Fare for disse Egne, om en saadan Dæmning blev lagt over Limfjorden ved Obdefund. I saa Henseende tror jeg, efter hvad der nu foreligger, som man jo maa holde sig til, ganske at kunne være enig med det ærede Ministerium, saaledes som dettes Stilling var 1871. Selv om jeg forudsætter, at en saadan Dæmning overhovedet lader sig anlægge, selv om dette maatte anses for muligt, mener jeg, at det maa være forbundet med megen betydelig Fare for alle de vestlige, lavreliggende Punkter ved Limfjorden. Jeg antager, at et andet æret Medlem heri Thinget vil finde sig foranlediget til at oplyse her, hvorledes Forholdet vil stille sig for den sydlige Kyst af Nisum Bredning; jeg tænker paa Lemvig og de omliggende Egne; det antager jeg, at det ærede Medlem for Lemvig (Maberg) vil oplyse os om, og jeg skal holde mig til de Kyststrækninger ved Limfjorden, der ligge Nord for Nisum-Bredning, og oplyse, at, hvis en saadan Dæmning bliver lagt, vil ikke alene Vesterovigs Havneplads Kriik være stærkt udsat for Fare, men muligvis ogsaa Ugger By og hele Kyststrækningen fra Ugger og Kriik ned til selve Sundet. Jeg skal yderligere gjøre opmærksom paa, hvorledes den lavere liggende Del af Thyholm, som ligger nærmest ved Sundet, det saakaldte Sunddrag, vil være udsat for Oversvømmelse, saa at det under alle Omstændigheder maa beskyttes ved stærke Diger; jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, hvorledes den smalle Strækning mellem Thyholm og Thy, den saakaldte Thyholmsveile, der ved den sidste Stormflod i Oktober dette Aar var meget nær ved at blive oversvømmet, sikkert vil blive fuldstændig oversvømmet, saasnart Vandet paa Grund af Dæmningen ved Obdefund standses og nådsages til at bryde sig Bei andetsteds, og det vil blive en uundgaelig Følge af at anlægge en Dæmning over Obdefund, at Vandet ved Thyholmsveile vil samle sig fra Vesterhavet, der trænger ind gennem Thyborstfanal og breder sig over Nisum Bredning ind over Thyholmsveile, saa at man kun opnaar, om jeg saa maa sige, at faae Obdefund flyttet nogle Mil